

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **Ing. P. M. T.** Bratislava, IČO: X. zast. advokátom JUDr. L. K. Ď. Bratislava, proti žalovanému: **H. s. r. o.**, S. Trnava, IČO: X. zast. advokátkou JUDr. J. F. J. Bratislava, **o zaplatenie 135 000,--Sk s prísl.**, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave zo dňa 30. septembra 2008 č. k. 21 Cob 130/2008-204, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave zo dňa 30. septembra 2008 č. k. 21 Cob 130/2008-204 **o d m i e t a.**

Žalovanému nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd v Trnave rozsudkom zo dňa 09. 01. 2008 č. k. 23 Cb 109/06-159 návrh žalobcu zamietol a uložil povinnosť žalobcovi zaplatiť žalovanému náhradu trov konania 54 520,--Sk k rukám právneho zástupcu do troch dní.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa domáhal zaplatenia uplatnenej istiny 135 000,--Sk a príslušenstva (pôvodne 90 000,--SK a príslušenstva) titulom plnenia z mandátnej zmluvy uzavretej dňa 01. 03. 2005. Z vykonaného dokazovania obsahom predložených listinných dokladov a výpovede účastníkov súd prvého stupňa mal za to, že žalovaný ako mandant neudelil žalobcovi mandatárovi riadnu plnú moc v zmysle bodu 1.5 zmluvy a prílohy č. 1 na výkon činností, ktoré boli bližšie špecifikované v bode I. predmetnej mandátnej zmluvy, t.j. na úkony, ktoré mal žalobca pre žalovaného vykonať. Súd prvého stupňa mal za to, že žalobca nepreukázal ním tvrdené, že vyvíjal v prospech žalovaného činnosti, ktoré boli predmetom mandátnej zmluvy a za ktoré vykonanie sa domáha zaplatenia paušálnej mesačnej odmeny za mesiace máj 2005 až november 2005. Písomnosti predložené žalobcom na doloženie jeho tvrdenia o výkone činnosti, sú

mailovou komunikáciou žalobcu s tretími osobami. Ďalej uviedol, že žalovaný využil svoje právo a predmetnú mandátnu zmluvu vypovedal, pričom s poukazom na dohodu o výpovednej lehote, výpoveď sa stala účinnou k 01. 12. 2005, keď žalobca uviedol, že predmetná výpoveď mu bola doručená v priebehu mesiaca november 2005. Žalobca mal povinnosť nepokračovať v činnosti, ktorá bola predmetom výpovede, nebolo preto potrebné ďalej v konaní posudzovať či žalobca v období december 2005 až január 2006 vykonával pre žalovaného činnosti v zmysle bodu I. mandátnej zmluvy.

O náhrade trov konania rozhodol súd prvého stupňa podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p. a úspešnému v konaní žalovanému priznal náhradu trov konania a to trov zaplateného súdneho poplatku a náhradu trov právneho zastúpenia.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca, navrhol rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť a návrhu v celom rozsahu vyhovieť. V odvolaní namietol neúplné zistenie skutkového stavu súdom prvého stupňa, pretože nevykonal navrhované dokazovanie potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Namietol nevykonanie výsluchu svedkov – konateľov, príp. iných zamestnancov oslovených žalobcom spoločnosťami, aby mal súd za preukázané, že žalobca s týmito subjektmi v zmysle uzatvorenej mandátnej zmluvy v období od mája 2005 do januára 2006 spolupracoval. Taktiež namietol vyhodnotenie predložených dokladov o vykonaní služobných ciest, hoci žalobcovi nebol zo strany žalovaného daný príkaz na cestu ani kniha jázd, v ktorej by mal uvádzať kde, kedy a za akým účelom cestoval. Ďalej v odvolaní uviedol, že ako mandatár bol zmluvou viazaný, podľa nej konal, pričom neudelenie plnomocenstva na uzatvorenie kúpnych zmlúv nespôsobuje neplatnosť mandátnej zmluvy a mandátna zmluva tým ani nestráca svoj zmysel a neobmedzuje mandanta v tom, aby svoje činnosti dohodnuté v zmluve riadne vykonával.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil. Odvolací súd uviedol, že základnou otázkou pre rozhodnutie o opodstatnenosti žalobcovho nároku, ktorej posúdenie bolo i predmetom odvolania je zistenie, či bol naplnený predmet zmluvy, na základe ktorého by mala vzniknúť žalovanému povinnosť zaplatiť odplatu a to práve vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný nepovažoval dôkazy predložené žalobcom za splnenie predmetu zmluvy a neuznával, že by mailová komunikácia adresovaná žalobcom označeným subjektom mala naplniť znaky osobného rokovania so záujemcami o uzavretie obchodu. Predmet plnenia, ku ktorému sa žalobca zmluvne zaviazal, a ktorý účastníci v texte zmluvy popísali mal spočívať v osobných rokovaníach so záujemcami o uzatvorenie obchodu medzi žalovaným a tretími

osobami. Výraz „rokovať“ sa používa vo význame debatovať, zasadať, diskutovať, vykonávať schôdzky, porady, rokovať osobne. Žalobca potvrdil, že s označenými subjektami osobne nerokoval, ani sa iným spôsobom s nimi osobne nestretal, hoci práve osobné rokovanie bolo predmetom zmluvy, z čoho vyplýva, že povinnosti zo zmluvy nesplnil a nemôže mu vzniknúť nárok na odplatu. Súčasťou súdneho spisu je i mailová komunikácia, ktorou je preukázané, s ktorými subjektami sa žalobca kontaktoval a ktorých žiadal v konaní vypočuť, resp. ich zástupcov, ale vykonanie tohto dôkazu považuje i odvolací súd za nadbytočné, pretože by sa nim osobné rokovanie nepreukázalo a žalobca takúto skutočnosť ani netvrdil. Odvolací súd dospel k záveru, že žalobca mal nárok na paušálnu mesačnú odplatu, ktorý nárok mu vznikne až v momente, keď zákazník splnil všetky svoje záväzky vyplývajúce z obchodu a zaplatil za predaný tovar. Žalobca súdu nepredložil žiaden dôkaz o tom, že by mu vznikol nárok na províziu tak, ako si ju podľa vystavených faktúr uplatňoval, na základe čoho i faktúry ako dôkaz pre priznanie paušálnej mesačnej odplaty nie sú preukázaním dôvodnosti nároku a to práve z dôvodu, že žalobca mal nárok pri splnení zmluvou dohodnutých povinností tak na paušálnu odplatu ako i na províziu, čo sú samostatné, od seba nezávislé nároky, ktoré je potrebné práve vzhľadom na obsah zmluvy rozlišovať, čo zrejme uniklo pozornosti žalobcu.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca. Navrhol rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a vec vrátiť tomuto na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania odôvodnili poukazom na ust. § 241 ods. 2 písm. b) O. s. p. Poukázal na to, že namietanou vadou konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, je neúplné a nesprávne zistenie skutkového stavu zamietnutím vykonania navrhnutého dôkazu a vydanie rozhodnutia bez náležitého zistenia skutkového stavu. Splnenie predmetu Mandátnej zmluvy podľa čl. I. Mandátnej zmluvy navrhol žalobca preukázať vykonaním dôkazu – výpovedami svedkov, ktorých zoznam je uvedený v súdnom spise na č. l. 136. S uvedenými klientmi žalobca okrem splnenia ďalších obchodných činností uvedených v čl. I. bodoch 1.2. a 1.3. Mandátnej zmluvy, viedol aj osobné rokovania, teda osobné porady a stretnutia, dohodnuté v zmysle čl. /, bodu 1.1. Mandátnej zmluvy. Preukázanie splnenia uvedených činností, je dôvodom pre zaplatenie dohodnutej odmeny podľa Mandátnej zmluvy, čo bolo aj dôvodom opodstatnenosti navrhnutia a samotného vykonania dôkazu výsluchom týchto klientov. Nie je pravda, že by žalobca v konaní písomne alebo ústne tvrdil, že s klientmi osobne nerokoval a ani sa s nimi iným spôsobom nestretal. Odvolací súd neuviedol na základe čoho prišiel k takémuto záveru, pričom uvádzame, že takéto tvrdenie nebolo obsahom písomného podania a ani ústneho prejavu

žalobcu v tomto konaní. Naopak, žalobca v konaní opakovane uvádzal, že s klientmi komunikoval a realizoval za tým účelom aj pracovné cesty, z ktorých logicky vyplýva, že sa uskutočňovali práve za účelom osobného stretnutia a osobného rokovania. Uvedeným konaním, resp. nekonaním odvolacieho súdu (nevykonaním navrhnutého zásadného dôkazu v konaní) bol neúplne a nesprávne zistený skutkový stav veci, čo je takou vadou konania, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací /§ 10a ods. 1 O. s. p./ preskúmal vec v zmysle ust. § 242 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 243a ods. 1 O. s. p. a dospel k záveru, že z hľadiska jeho prípustnosti neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa ust. § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Podmienky prípustnosti dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu upravuje ustanovenie § 237 a § 238 O. s. p.

Podľa ust. § 238 ods. 1, 2, 3, O. s. p. dovolanie je tiež prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. Dovolanie je prípustné aj proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Dovolanie je prípustné tiež proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu.

Dovolateľ prípustnosť dovolania odvodzuje podľa § 241 ods. 2 písm. b) O. s. p., bez toho, aby poukázal na splnenie podmienok procesnej prípustnosti dovolania proti napadnutému rozsudku odvolacieho súdu.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací potvrdil zamietajúci rozsudok súdu prvého stupňa, pričom žiadne predchádzajúce rozhodnutie dovolacieho súdu nevyslovilo v tejto veci právny názor, od ktorého by sa odvolací súd odchýlil a vo výroku rozsudku odvolací súd nevyslovil prípustnosť dovolania z dôvodu uvedenom v ust. § 238 ods. 3 O. s. p. Až po splnení procesných podmienok prípustnosti dovolania proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu je možné skúmať napadnutý rozsudok odvolacieho súdu vecne v rozsahu podaného dovolania. V danej veci neboli splnené podmienky na vecné prejednanie dovolania podaného žalobcom pre nesplnenie podmienok prípustnosti podania dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu v zmysle citovaného ust. § 238 O. s. p.

Z uvedeného je zrejmé, že žalobca dovolaním napadol rozsudok odvolacieho súdu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné a preto dovolací súd dovolanie žalobcu podľa § 218 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 243b ods. 4 prvá veta O. s. p. odmietol.

O trovách dovolacieho konania rozhodol podľa § 243b ods. 4, § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že v dovolacom konaní úspešnému žalovanému nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, pretože trovy žalovanému v dovolacom konaní nevznikli žiadne a tieto nežiadala ani priznať.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.

V Bratislave 26. februára 2009

JUDr. Jozef Štefanko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: M. N.

